Ч. 172. Середа 16 (3) серпня 1905. Рік XV.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

Стріча монархів в Ішль. — З Угорщини. — Події в Росиї і російско-японьскі переговори мирові. — Справа норвеґско-шведскої унії.

Нині приїзджає до Ішль анґлійский король Едвард. Гостина короля Едварда не має ніякого значіня політичного, а бодай урядово-політичного; она задержить характер чисто приватний і довірочний, а длятого при тій стрічи не буде й міністра ґр. Ґолуховского. Король зложить лиш цісареви при нагоді єго 75-літних уродин свою ґратуляцию і завтра перед полуднем виїде до Маріенбаду. Ходить чутка, що король по повороті з Маріенбаду відвідає в Ґмунден князя Кумберляндского і королеву гановерску.

Правительство угорске зачинає остро виступати против тих властий муніципальних і комітатских, що ставлять опір розпорядженям правительства. Так скасувало міністерство ухвалу неоґрадского комітату, котре спротивилось покликуваню резервістів за помочию почти і афішів розліплюваних на касарнях, уважаючи, що таке поступоване правительства єсть незаконне. Правительство в своїм розпорядженю каже, що закон войсковий не постановляє, як треба покликувати і се рішає міністерство краєвої оборони, а коли власти цивільні старають ся тому перешкодити, то они ділають против закона і зато грозить їм кара, яку визначує закон за підбурюване. Характеристичне єсть, що всї резервісти будапештеньского полку гонведів без покликуваня явили ся і розпочали вже вправи. В Хорватиї хотіли власти войскові скликати резервістів листами висиланими почтою, але не могли, бо почта звертала листи з заміткою, що не може їх доручити адресатам. Власти войскові постановили висилати рекомандовані листи за зворотними рецепісами. В такім случаю почта обовязана відшукати адресата і доручити єму лист. Як удасть ся сей новий і дорогий спосіб покликуваня до войска, покаже найблизша будучність.

Указ царя оповіщуючий установлене державної думи не появив ся в день уродин наслідника престола 12 с. м., а ті, що все ще мають надію на царску ласку, сподівають ся єго на день 22 с. м. яко день хрестин наслідника престола. Все одно однакож, коли той указ появить ся; поступу і пільги він не принесе, се здаєсь вже бути певною річию. Ходить також чутка, що цар вже підписав маніфест до народу о скликаню державної думи, виготовлений Побідоносцевом і що маніфест той має бути кождої хвилї оголошений. Урядники сенату одержали вже знак, щоби кождої хвилї ожидали маніфесту. Друкарня державна вже прилагодила ся. Вижидають мабуть ще лиш вістий від Віттого з Порсмес. Може бути, що верховодячі круги радять оголосити маніфест рівночасно з вістию, яка наспіє о заключеню мира, щоби тим способом прикрити можливе зле враженє того договора. Здаєсь однак і певність стає щораз більша, що проєкт в справі державної думи не буде того рода, щоби міг зробити добре враженє. Вже то само, що наради над поправками відбували ся під проводом Побідоносцева, каже ясно, чого можна сподівати ся. Також і ту постанову, щоби маніфест був оголошений в Петербурзї, а не в Москві, уважають за побіду реакциї. Найважнїйшою з поправок в проєктї Булиґіна єсть мабуть побільшенє числа послів зі стану селяньского. Той нїби парлямент російский має числити 495 послів і буде збирати ся на засїданя що пять літ! Мабуть за часто як для російскої бюрократиї; раз на 25 літ було би може практичнїйше.

З Одеси доносять, що тамошна рада громадска вручила ґенерал-ґубернаторови пропамятне письмо, в котрім вказує на то, що всяка законна робота стала ся неможливою. Рада громадска протестує відтак против заточеня адвоката Перґамента і ректора університету

11)

Норвеґія і Швеция.

(Історично-етноґрафічна розвідка. — Написав К. Вероин).

Часть друга.

III.

В Делярні. — Ґустав Ваза. — Штокгольм.

Знаючи плян міста, зачинаємо по нїм розглядати ся. Але в Штокгольмі робить ся то зовсїм инакше, як в иньших містах. Насамперед то, що називаємо „займавостями“, та й то, що деинде називають осередком руху, лежить тут досить при купі. То все крутить ся тут около тої сторони до Норрбро, згаданий вже міст межи замком а парадною площею, около площі Ґустава Адольфа, півострова званого Бляізгольмен і на конець ще принагідно около головної улицї Дроттнінґґата (улиця королевої), котра тут кінчить ся. Далекі передмістя не мають нічого замітного.

В своїм роді особливо представляє ся штокгольмске старе місто, положене зараз за замком а виходяче над милярску пристань. Дуже вузкі, повні малих крамів улицї, на котрих буває великий рух, перетинають цїлу сїть ще вузших, по найбільшій части таких брудних, що аж чорні, уличок, в котрих сьвітять ся в темряві ясно помальовані вивіски, оповіщаючі всїлякі готелї. Цїлий Штокгольм єсть подїлений „на кватири“, з котрих кожде займає досить малу часть ґрунту і має свою окрему назву. Хоче ся сьміяти, коли в таких старосьвітских заулках стрічає ся такі назви як „кватира Пандора“, „Лятона“ [1]) і т. п. Особливо великий рух, іменно же вечером, буває недалеко площі Ґустава Адольфа а також і на площі Кароля XII, припираючій до води, з великою статуою того короля в командуючій поставі. Зараз по за тим памятником тягне ся також досить оживлений город Кунґстридґарден. Дами суть поубирані дуже елеґантно, а хоч тут не панує вже виключно лиш білявий тип, то все-таки можна побачити значне число незвичайно красних білявих женщин і дївчат, а до того ще й дуже високого росту. Величина тїла впадає й у мужчин в очи, а між ними особливо у офіцирів і служби поліцийної.

Уніформи офіцирів від піхоти суть зовсїм такі самі як пруські, а в кавалериї шапочка і чако нагадують то францускі то австрийскі типи, особливо же між старшими офіцирами можна стрітити дуже часто тип пруского штабового офіцира. Поліцияни носять на голові шолом, подібний до того, як в прускій артилериї, довгі темні кабати і легко вигнену шаблю з шкіряною похвою украшеною богато металем; то по більшій части хлопи як дуби, молоді і хороші а свою службу сповняють з вигідним спокоєм. У жіночої служби видко дуже часто лекзандеку та ретвіцку ношу. Иноді, але не занадто часто, вирине десь на улици і якийсь волоцюга в лахах і з піяцким лицем.

Коли роздивити ся по склепах, то пізнати зараз, що тут місто збитку. Але й тут в артистично украшених реставрациях переважає пиво; коли же побачити, що хтось пє вино підправлене добре спиритусом, то можна напевно сказати, що то Німець з північної Німеччини, котрому здає ся, що то дуже по паньски пити лиш вино. За то можна тут ще більше як денебудь инде в Швециї побачити веселе товариство, мужчини і дами, що заливають ся шведским пуншом, підпущеним більше або меньше содовою водою. Реставрациї і господи замикають і тут вже о півночи, але улицями, противно як у нас, відбувають ся аж до сеї пори а що найменше до 11 год. проходи. Загальний образ руху на улицях під взглядом єго густоти та їзди кіньского трамваю і фіякрів буває тут майже такий самий як в Монахові; але коли говорить ся о руху, то треба мати на увазі також і рух на воді. Та о тім пізнїйше, а тепер ходім на Скансен.

На острові Дюрґарден — слово се значить „зьвіринець“ — сїдаємо на зелїзницю і ваґоном, котрий тягне дротянна линва, їдемо на Скансен. То, що тут окремо від зьвіринця називає ся „Скансен“, то місце для забави а заразом і для науки, а основатель того, др. Гацеліюс, назвав „музеєм на вільнім воздусї“. Отже той музей, по котрім тепер ходимо, то мішанина зьвіринця з паноптікум з виразним народним культурно-історичним характером. Тут видимо насамперед родину Ляпонців зі

[1]) Назви ті взято з грецкої мітольоґії: Пандора — у Ґреків перша жінка на земли, Лятона — грецка богиня.

Ярошенка, котрого вислано на заточенє аж в олонецку ґубернію.

Петербурґска аґентия телеґрафічна доносить з Тифлісу, що поліция відкрила там в однім з гостинниць кватиру заговірників і арештувала їх. Знайдено там фотоґрафії членів конференциї, скликаної в справі заведеня земств на Кавказї і портрети намістника та шефа поліциї, а наконець вирок смерти виданий на шефа поліциї, підписаний боєвою орґанізациєю і социялістично-революцийною партиєю. На печи знайдено бомби, динаміт та инші матеріяли вибухові.

В справі мирових переговорів в Порсмес настав знов пастрій повен надії. Кажуть, що се настало длятого, що знайшла ся якась вихідна точка, котра дозваляє оминути справу воєнного відшкодованя і відступленя Сахаліна. Здає ся, що єсть проєкт, щоби Росия в заміну за Сахалін дістала часть Манджуриї а замість заплати відшкодованя введе Росия Японію — як то доносила вчера депеша з Парижа — в концерт европейский та на европейскі торги, значить ся, Росия перейме сплату японьских довгів і поробить якісь фінансові комбінациї з митом і зелїзницями. Треба ще й то мати на увазї, що на обі сторони, як на Росию так і на Японію роблять напір заграничні держави.

Соботнїшна конференция тревала аж до 7 год. вечером. Делеґати були так помучені, що паради перервано і відрочено аж до неділї до 3 год. по полудни. В неділю однак засїданя не було, бо Комура звернув увагу на то, що пуританьскі жителї в містї взяли би то за зле делеґатам, як би они й в неділю працювали. Вітте згодив ся тоді, щоби конференция відбула ся аж в суботу.

Нинї нема вже сумнїву, що весь нарід норвеґский заявив ся при недільнім голосованю за зірванєм унїї зі Швециєю. В цїлій Норвеґії панує з тої причини велика радість. Славний норвеґский компоніст Едвард Ґрік так відписав до одного з берлиньских товаришів: За Ваші желаня з нагоди нової доби в моїй вітчинї, за Ваші ґратуляциї до молодої шведскої свободи дякую Вам сердечно. Можете собі подумати, який я щасливий, як дякую Богу, що дав менї дожити до сеї так довго дожиданої, так дуже горячо бажаної хвилї. Благословенє спочиває на кождім змаганю до свободи, а що історія учительською житя, то й теперішний переворот в Норвеґії не буде послїдний у всесьвітній історії. Норвежцї нарід вдячний і желають прихильним їм народам, котрі ще не поступили так далеко, такого самого успіху.

Новинки.

Львів, дня 15 серпня 1905.

— Перенесеня. П. Намістник переніс інжинера Короля Ґерстінґера з Бохнї до Жовкви, а ад'юнкта будівництва Станислава Новаковского з Жовкви до Бохнї.

— Доповняючий вибір на Буковинї. Дня 10-го жовтня с. р. відбуде ся доповняючий вибір посла до державної ради з округа Серет-Сторожинець-Чернівцї на місце дра Лупу, котрий зложив мандат, коли єго вибрано директором буковиньского банку краєвого. Правибори мають відбути ся в днях від 22 вересня до 1 жовтня с. р. Кандидує Русин, судия др. Малик против Румуна Фльондора.

— Смертний марш до Ярослава. З компетентної сторони подають до відомости, що донесенє ґазети „Naprzód" з дня 8-го с. м. було або незгідне з правдою або пересадне. Полки, які брали участь в вправах під Ярославом, не мали „вафенроків" і повного узброєня воєнного, бо до тих вправ було наказане так зване „Marschadjustierung ohne Feldgeräthe". В поворотнім маршу на звиш 3.000 мужа, пристало в маршу з ослабленя внаслїдок спеки 11 вояків, а з тих лиш одного віддано до шпиталю, але й той вже по полудни того дня прийшов до себе, а прочі потребували лиш короткого відпочинку в касарни. Нїхто з офіцирів або кадетів не дізнав пораженя сонця і нїхто не помер. При кождім відділї войсковім знаходив ся в часї маршу один лікар і лікарі зараз подавали поміч.

— Суконнича школа в Ракшаві. З днем 1 вересня с. р. розпочинає ся курс науки в краєвій суконничій школї в Ракшаві, ланцутского повіта. Записувати ся можна вже тепер, до чого потрібні отсї услівя: 1. укінченє з добрим успіхом бодай народної школи або відповідне образованє набуте в инший спосіб; 2. укінчений 14-ий рік житя і належите фізичне розвиненє. Школа має на цїли при помочи теоретичної і практичної науки образувати учеників на майстрів і фахових суконників та подати молодїжи, що посьвятить ся тому званю, всї відомости, потрібні до веденя того ремесла. Наука в школї тревае два роки і є безплатна, а до того ученики дістають за практичні роботи, виконані в робітничих салях, грошеві нагороди. Убогі а пильні ученики можуть дістати підмоги на копити удержаня, а крім того мешканє в шкільній бурсї. — В 1899 р. отворено при суконничій школї відділ для механїчного ткацтва і відповідно до того також проґраму науки. Ученики, що укінчать сей відділ, можуть найти занятє у фабриках сукна яко старші робітники і майстри. Близших пояснень уділяє управа школи.

— Кльостернайбурґска стипендия для кандидатів садівництва і управи винограду. Мінїстерство рільництва розписало на шкільний рік 1905/6 конкурс на три стипендиї по 500 К для тих кандидатів, що хотїли би учити ся управи винограду і садівництва у висшій школї в Кльостернайбурзї під Віднем. Подання треба вносити найдальше до 30 вересня 1905 в дирекциї згаданої школи. Кандидати на I. рік мусять мати скінчену IV. клясу шкіл середних, скінчений 16 рік житя, предложити заяву родичів в справі удержаня, зложити вступний іспит, коли не переходять безпосередно з якої школи, предложити сьвідоцтво моральности і уміти па стілько по нїмецки, щоби могли від самого початку зі зрозумінєм учити ся. Вступні іспити відбувають ся від дня 14 до 16 вересня с. р.

своїми ренами, що лазять по скалах; відтак стоять селяньскі хати з ріжних сторін Швециї, побудовані вірно після взірця тих, які собі нарід ставить, а в них знаходить ся вся знадоба, якої уживає шведский селянин; лялько природної величини убрані в старосьвітску ношу, творять коло хати нїби живі громадки людий. Трохи дальше суть клїти з медведями, вовками, лосями, чорними і синими лисами, орлами і иньшою зьвіриною краю; край дороги стоять купи всїлякого рода каміня, нагробники і т. п. а то все показує нам дуже докладно житє народу. Наконець знаходимо на вільнім місци підвисшенє, довкола котрого сїдає публика і прислухує ся відтак делярнским народним пісням, придивляє ся селяньским танцям, та слухає улюблені пісні народного поета Бельмана.

По якімсь часї виходимо звідси до зьвіринцї. Єсть то один із найкрасших парків в сьвітї. Красними, широкими дорогами їдуть карити та циклїсти а в глубинї серед лїса розсїдають ся на камінних плитах маломіщани та робітники зі своїми родинами, споживають вечерю, яку принесли з собою, бавлять ся з дїтьми або балакають, зійшовшись в більші громадки з приятелями. Якась громадка молодих людий з низших станів займає ся на якійсь сїножати руханковими вправами а здалека чути хоровий сьпів дївчат. Так буває в буддень холодними вечерами по роботї. В неділю виходять сюди сотки людий а в скалистім лїсї робить ся великий народний табор. „Дюрґард" то Штокгольмця рай, бо він дозваляє радувати ся повним чаром богатої, живописної природи не лиш богачеви, але й біднїйшому, котрого не стати на дорогі прогульки. Він то зовсїм щось иншого, як великоміский парк в Парижи, Бульоньский лїсок, або як берлиньский зьвіринець, віденьский Пратер і льондоньскі парки. Він по найбільшій части справедливий природний лїс, з правдивими, із землї повирраставшими скалами і дозваляє повну свободу руху. Лиш по кількох широких, отвертих муравах не вільно ходити. Впрочім можна ходити по нїм по удоптаних стежках, можна лазити по скалах, сидїти, лежати, бігати, танцювати, бавити ся і сьпівати, кілько кому захоче ся. А така тут ріжнородність красних образів, що чоловік би ходив і ходив по нїм і нїколи досить не находив ся.

Наконець виходимо на головну улицю і попри театри та господи ідемо до Ґассельбакен, де вечером сходить ся елеґантний сьвіт штокгольмский, перемішаний чужинцями. То звідси то звідти чути веселе шведске „я, я!" тут і там замигкотить в чиїйсь руцї червоний Бедекер [2]) побіч червоних раків, котрих споживати в Штокгольмі найбільше належить до обовязків кождого подорожного.

Обовязки подорожного! О тім би писати окрему статию на тему о свободї людскої волї. Неодно можна би поминути, бо шкода часу на пусті річи. Але подорожні боять ся, щоби хтось дома не сказав до них з докором: Як то, то ви того не виділи?! Ви там не були?! Отже ходять і оглядають без потреби. Я робив так, як і другі, бо й менї наказувало то почутє обовязку. О 11 год. станули ми, велика гурма перед рампою королївского замку і дали ся через дві години тягати по всїх комнатах, в котрих по правдї нема що видїти. Аж наконець зайшли ми до зброївнї і комнати з одежами на долинї в замку. Тут було що побачити. Тут побачили ми ношу з ріжних столїтий, державні унїформи з ріжних часів, а особливо нашу увагу звернув на себе замащений унїформ і прострілений кулею капелюх короля Кароля XII., котрий він мав на собі того дня, коли єго застрілено коло Фредерікеґальд. Дальше було тут одїнє Ґустава III., в котрім єго убито, всїлякі одяги Ґустава Адольфа, єго випханий кінь, на котрім він їздив підчас битви під Лїпен і наконець прострілена кулею і облита кровю єго сорочка.

Близенько коло замку єсть церков Ріддарґольм, в котрій знаходять ся королївскі гробницї. На дорозї до тої церкви переходимо попри памятник Ґустава Вази. Він стоїть тут з відкритою головою, з довгою бородою, спадаючою на груди, обвинений в плащи і отвореними як би до поклику устами. Місце се зрошене кровю. Тут погибли в 1756 р. на шафотї три шляхтичі, що хотїли свобідну конституцию, яку установив Ваза, змінити на абсолютизм. Ще страшнїйшою смертию погиб тут дня 10 червня 1810 р. маршалок державний і ґенерал ґр. Аксель Ферзен. Нарід підозрівав єго і єго сестру ґрафиню Піпер, що они в спілцї з другими вельможами отроїли наслїдника престола, Короля Августа, прибраного сина Кароля VIII., котрий помер був нагло. Коли тїло помершого привезено до Штокгольму, кинула ся товпа на Ферзена і замучила єго тут в страшний спосіб. Пізнїйше слїдство показало, що він був зовсїм невинний. В однїй нижи близько престола стоїть під чорними від пороху і подертими від куль хоругвами та межи трофеями, бубнами і сурмами марморова домовина, вкрита до половини синьою шовковою капою, на котрій повишивані золоті корони. Тут спочиває вічним сном Ґустав Адольф, звістний добре в Европі герой з трийцятьлїтної війни.

На другім кінци церкви пригадують нам гробницї ґрафів Торстензона і Банера ті самі часи. Напротив Ґустава Адольфа в такій самій нижи украшеній трофеями спочиває король Кароль XII., котрого історія звязана тісно з історією України. Кароль XII. вів щасливо війну з Польщею, а рівночасно почав і війну з Росиєю, в котрій панував тоді цар Петро I. Україна була тоді вже під пановапєм Росиї, але мала ще деякі свободи. Ґетьманом козаків був тоді Мазепа і він то постановив був при помочи Кароля XII. висвободити Україну з під панованя Росиї. Дня 28 жовтня зійшов ся він зі

---

[2]) Книжка в червоній оправі, провідник для подорожних, виданя Бедекера.

— **Нова лінія трамваю електричного у Львові,** яка мала бути ще сего року поведена аж до Кульпаркова, не буде вже сего року будувати ся, а то длятого, що спілка, яка старала ся о будову сеї лінії, не зложила доси фонду ґаранцийного і фонду на покрите страт в першім році. Так отже трамвай електричний не буде сего року вже будувати ся, а нема також певности, чи й в слідуючім році будуть его будувати, бо не знати, чи згадана спілка схоче і зможе зложити фонд на покрите евентуальних страт в перших роках. Але за то ціна ґрунтів в сторонах, куди має будувати ся новий трамвай, пішла страшенно в гору і спекуляция удала ся. Треба уміти робити інтерес, в тім то й діла штука!

— **Огні.** В Буську згоріло дня 7 с. м. 22 домів. Огонь був підложений. — В Бродах при ул. Юридика згоріли три деревляні будинки; причина огню незвістна. — З Камінки струмилової доносять: Дня 11-го с. м. вибух в німецкій кольонії „Сапіжанка" в стодолі тамошного війта огонь, котрий розширив ся на сусідні будинки і хати та знищив до послідного 15 господарів. Шкода есть дуже значна. Причина огню невислїджена.

— **Град.** З Долини доносять, що дня 7 і 8 с. м. витовк град всю царину в Кальнім, долиньского повіта. Через два дни лежав лід повисше кісток, а місцями не лишив нічого більше, як голу землю.

— **Смерть від грому.** Підчас тучі, яка оногди лютила ся в охрестности Стрия, сховало ся на поли під полукінки двоє дівчат, що жали на поли у Ілиї Грущака: Каська Павула і Настя Дацько. Під той полукінок хотіла сховати ся також працююча недалеко Розалія Дубиківна. В хвили коли була віддалена від полукінка може лиш на два кроки, вдарив грім і забив всї троє дівчат на місци.

— **Смерть від укушеня комара.** У віденьскім шпитали ґарнїзоновім помер сими днями полковник ґенерального штабу Ширмбек від укушеня комара. Покійник вибрав ся був перед двома тиждями верхом на прохід в сторони Відня. По дорозі укусив его комар в карк. Зразу не уважав він на то, аж коли тїло в тім місци, де комар укусив, зачало щораз більше пухнути, пішов він до ґарнїзонового шпиталю, де зроблено операцию. То було однак вже за пізно, бо настало зараженє крови, а в наслідок того і смерть. Перед чотирома роками згинув в той сам спосіб у Відни капельмайстер Крацель.

— **Затроєнє грибами.** Із Збаража доносять, що в громаді Лубінки того-ж повіта, померли сими днями наївшись їдовитих грибів четверо людий, а то тамошний господар 34-лїтний Яцко Шипула і троє его дїтий.

— **Убийство.** В Шадім під Самбором дня 10 с. м. вечером пробив Гринько Качор, каліка на одну ногу, але чоловік небезпечний, бо випущений недавно з кримiналу в Станиславові, свого шурина Йосифа Бориса так, що той впав відразу неживий на землю; тим самим ножем зранив ще й Костя Бориса. По довершеню злочину поїхав слідуючого дня досьвіта замовленим возом до Самбора, де чекав на лікаря, нїби то длятого, щоби дати собі віднялти собі ногу. Тут в Самборі арештував его жандарм і відставив до суду.

— **Добрий „камрат".** Дмитро Адамович з Яричева нового покликаний яко резервіст до вправ войскових при 30 полку піхоти, ішов вчера до Львова. За жовківскою рогаткою стрітив ся він з своїм „камратом", також резервістом 30 п. п. з Малехова, покликаним на вправи, Іваном Коморовским. Маючи якийсь інтерес до залагодженя попросив він Коморовского, щоби той допильнував єму скринки, аж він верне. Коли Адамович за хвильку вернув, застав „камрата", як він перевертав в скринці, розбивши колодку; пізнїйше переконав ся він, що із скринки пропало також 20 корон. Адамович казав тодї арештувати камрата. Коморовский випирав ся на поліції всего; тут списано з ним протокол і відставлено до команди 30 полку.

Телеґрами.

Відень 15 серпня. Wiener Ztg. оповіщує: Цісар дарував остатну кару 3 вязням в карнім заведеню для мужчин у Львові, 1 в жіночім заведеню у Львові, 1 в карнім заведеню в Станиславові, а 1 у Вісьнічу.

Порсмес (анґлійский) 15 серпня. Француска фльота відплила вчера звідси, прощана овацийно жителями міста.

Християнія 15 серпня. До вчера 7 год. вечером знані були висліди голосованя в 443 округах, в котрих віддано 353.015 голосів за розвязанем унії а 170 против розвязаня. Голосувало вже 80 прц. управнених, а брак ще вістий з 33 округів.

Християнія 15 серпня. Стортінґ скликано на день 21 серпня.

Порсмес (американьский) 15 серпня. Вчера оголошено слідуюче урядове повідомлене: На відбутім нині (в понеділок) рано засіданю залагоджено перший артикул в спрві Кореї, а відтак взяли повновластники під нараду другий артикул. О 1 годині з полудня засїданє перервано а о 3 годині по полудни розпочато знову. Стилізация першого артикулу на котрий згодили ся обі сторони, не відповідає первістній редакциї артикулу, в якій предложили его Японці; змінено его о стілько, що погоджено его з поглядами Росиї.

шведским королем в Горках і там уложили плян спільного діланя. Мазепа обіцяв ся дати поміч королеви. Тимчасом довідав ся о тім цар і казав свому войску здобувати Батурин, резиденцию Мазепи. Тут взяли Росияни 40 пушок і то опісля вплинуло найбільше на битву під Полтавою. До того ще й спалили були Росияни великий маґазин з запасами приготовленими для Шведів. Дня 27 січня 1709 р. прийшло було до битви Шведів з Росиянами під Полтавою. Мазепа мав зі своїми козаками крити артилерию і відпирати приступ на російскі укріпленя. Задля браку пушок приступ той не удав ся і Кароль XII. мусів разом з Мазепою втікати до Туреччини. Дня 12-го липня переплили они через Днїстер, а Мазепа, як кажуть, перевіз ще щасливо на другий бік дві бочівки дукатів. Дня 22 вересня помер Мазепа в Бендерах і тут відправлено похорон, а тїло его зложено в Ясах до гробу. Кароль XII. остав ся був ще в Туреччині, але відтак перебраний і назвавшись Кароль Фріш втік через Австрию і Німеччину назад до Швециї. Пізнїйше у війнї з Норвеґією погиб він дня 11 грудня 1718 р. при облозї міста Фредерікгальд від кулї неприятеля, котра поцілила его в саму голову.

В третій книжи стоїть домовина з Бернадотта, основателя теперішної династиї, а під землею знаходять ся гробниці теперішної пануючої родини.

При улици Дроттнінґґата знаходять ся в ріжних наймлених домах, — бо музей ще не побудований, дуже богаті і цінні збірки, що відносять ся до житя народного, а именно: стільцї, скрині, шафи, вироби з дерева і металю, всіляка домашна знадоба, ткацкі варстати, коловороти, карити, сани, упряж кіньска, церковні ризи з католицких часів, меч ката, кайдани, всіляка ноша висших станів з 17. і 18. столїтя; наконець цїла аптика з 18-го столїтя з цїлим лябораториюм, з коробками і фляшчинками, на котрих знаходять ся написи давних лїків. Так отже творять всї тоті збірки разом з королївскою збройнею і музеєм одїжи та з музеєм півночи, в котрім містять ся збірки з найдавнїйших доісторичних часів нїби один великий музей, що обнимає цїле шведске житє народне від найдавнїйших часів аж доси. Але на тім ще не кінчить ся огляд всїх займавостий Штокгольму підчас нашої гостини в сїм містї. А на щож кораблї? Ідїм на море і придивім ся там житю народному в рамах вільної природи.

IV.

На Милярі і Салтзе. — Від'їзд із Штокгольму. — Єнкенінґ. — Конець подорожи.

Ось стоїть межи многими малими і великими кораблями один, що називає ся „Ґріпсгольм"; тота его назва від того місця, до котрого він пливе. Він досить просторий, щоби помістити в собі споре число прогульковців. На березї стоїть завсїгди досить цїкавих, мужчин і дам, що вимахують хустками, коли сей корабель відпливає на озеро Миляр. Зараз за нами пливуть ще три инші великі пароходи і минає споро часу, заким они відпливають в инші сторони, а за той час пливемо якби з парадою попри двірки на островах, котрі й тут так само як в Християнії стоять серед лїсної зелени між побережними скалами. Они тут помальовані на ясно, підчас коли в Християнії намащують дерево лиш олїєм. При кождім двірку мусить бути будка до купаня, а на всїх причілках, що виглядають з поміж дерев, повівають шведскі хоругви.

(Дальше буде).

НАДІСЛАНЕ.

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий

Ц. к. уприв. галицкий акцийний

БАНК ГІПОТЕЧНИЙ

у Львові.

Філії: в Кракові, Чернівцях, Тернополи. — **Експозитури:** в Станиславові, Підволочисках, Новоселици.

КОНТОРА ВИМІНИ

купує і продає всякі вартістні папери і монети по найдокладнійшім дневнім курсі, не числячи ніякої провізиї.

Біржеві замовленя

виконує ся під найприступнійшими услівями і уділяє ся всяких інформаций що-до певної і користної

вильокациї капіталів.

ВСЯКІ КУПОНИ

і вильосовані цінні папери виплачує ся без потрученя провізиї і коштів.

БЕЗПЛАТНЕ ПЕРЕГЛЯДАНЄ

чисел льосів і инших паперів підлягаючих льосованю.

ОБЕЗПЕЧЕНЄ ЛЬОСІВ

перед стратою з причини вильосованя.

Депозитовий відділ

приймає вкладки і виплачує задатки на біжучий рахунок, бере до перехованя цінні папери і уділяє на них задатки.

Надто заведено на взір заграничних інституций так звані

Сховкові депозити

(Safe Deposits).

За доплатою 50 до 70 К річно депозитар одержує в сталевій панцирній касі сховок до виключного ужитку і під власним ключем, де **безпечно а дискретно** може переховати своє майно або важні документи. В тім напрямі починив банк гіпотечний як найдальше ідучі зарядженя.

Приписи дотично сего рода депозитів можна одержати безплатно в депозитовім відділї.

З друкарні В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).